

Reportáž z Projektu společného orchestru českých filharmoniků a žáků základních uměleckých škol 2015:

Foto od Daniela Vlčka [ZDE](#).

Den 1

Po příjezdu do Prahy (17.6.2015) jsme byli ubytováni na vysokoškolských kolejích v Hostivaři. Hned poté, co žáci odložili zavazadla, rozbalili hudební nástroje a dali se pilně do cvičení partů Smetanovy symfonické básně Šárka. Již v 17hod byla večere a nasycení jsme se vydali tramvají na Pražský hrad, kde se konal open air koncert České filharmonie s J.Bělohlávkem, uváděl Marek Eben a Rapsodii v modrém výborně hrál Kirill Gerstein. Počasí a především atmosféra koncertu byly jedinečné. V závěru jsme si společně zazpívali s Idou Kellarovou a romským sborem Čhavorenge. Přestože jsme se po koncertu dostali do postele až kolem půlnoci, nás druhý den ráno probudily tlumené zvuky houslí a kontrabasů, které předznamenaly následující celodenní dělené zkoušky. Jednotlivé nástrojové skupiny totiž nejprve zkouší odděleně pod vedením členů České filharmonie. Celý orchestr se sejde na společné zkoušce až v pátek... To be continued.

Pokračování reportáže z Projektu společného orchestru českých filharmoniků a žáků základních uměleckých škol 2015.

Den 3:

Po náročné dopolední zkoušce, na které se poprvé sešel kompletní symfonický orchestr ve všech nástrojových skupinách, jsme jeli všichni společně na výlet. Výlet na letní sídlo Antonína Dvořáka ve Vysoké u Příbramě, který byl avizován s překvapením, předčil naše očekávání. Na místě nás přivítal Antonín Dvořák III., vnuk slavného skladatele. Jeho charismatická osobnost nás vrátila do konce 19. století a samotná prohlídka veřejnosti málo dostupného objektu plného pravých artefaktů a Genius loci tohoto místa v nás zanechaly hluboké dojmy. Dědečkovi velice podobný pan Dvořák nám slíbil opětovat naší návštěvu a ve svém vyhrazeném sedadle ve Dvořákově síni Rudolfiny si poslechne nedělní koncert.

Vše zatím nasvědčuje tomu, že se schyluje z pohledu základních uměleckých škol ke “ koncertu roku” a kdo si nechce tento mimořádný zážitek nechat ujít, má ještě možnost si koupit vstupenky na webu České filharmonie.

Den 4:

Po brzké snídani jsme v 8 hod odjížděli do Rudolfiny, Mekky českých muzikantů. Byli jsme rozděleni do 3 skupin a vzhledem k velkému labyrintu v zázemí Rudolfiny měla každá skupina přiděleného průvodce. Pokud by přeci jen někdo zabloudil, dostal patřičné informace, jak se dostat ze zapeklité situace – volat POMOOOC.

Zkoušku v Rudolfinu vedl již šéfdirigent České filharmonie Jiří Bělohlávek. Svým přístupem děti vyburcoval k neuvěřitelným výkonům. V pauze na oběd jsme ještě zvládli prohlídku Rudolfiny, též s průvodcem. Naštěstí se nikdo neztratil a tak mohla pokračovat zkouška. Po celém náročném dni a dobré večeři se neunavitelní chopili svých nástrojů a muzicírovalo se do pozdního večera...

Z Prahy pro ZUŠ Střezina Klára Fajfrová, J. a M. Štolfovi a Daniel Vlček

Poslední, ale ten nejdůležitější den v Rudolfinu

Uteklo to moc rychle. Než jsme se nadáli byl tu poslední den a příprava na koncert, kterým

vyvrcholilo velké snažení žáků i samotných pedagogů. Po odhlášení se z ubytování a následném přejezdu do Rudolfiny, čekala děti generální zkouška. Byla zahájena symfonickou básní Šárka, už na této zkoušce znělo provedení díla velice dobře. Po panu Cíglrovi, který dirigoval „Šárku“ nastoupil šéfdirigent Jiří Bělohlávek a sálem Rudolfiny se rozezněly líbezné tóny Dvořákovy 8. symfonie. Pan šéfdirigent byl spokojen s připraveností a prací žáků. Po ukončení generální zkoušky jsme se odebrali do Dvorany Rudolfiny na společné fotografování.

Po obědě měly děti čas na odpočinek a regeneraci sil. Přípravy na samotné vystoupení probíhaly s narůstající nervozitou a pocitem zodpovědnosti vůči všem zúčastněným. Před samotným koncertem se rozechvění ještě stupňovalo.

V pozdních odpoledních hodinách se začali sjíždět návštěvníci koncertu z blízkých i vzdálených zúčastněných základních uměleckých škol (rodiče dětí i jejich příbuzní, ředitele, zástupci a pedagogové).

Po nastoupení orchestru za frenetického potlesku do posledního místa zaplněné Dvořákovy síně, začal přímý přenos koncertu, vysílaný rozhlasovou stanicí Vltava. Symfonická báseň Šárka byla provedena s velkým nasazením, procítěním a v závěrečné části v neuvěřitelně rychlém tempu. Poslední akordy vyburcovaly posluchače k bouřlivému potlesku a následovalo částečné standing ovation. Koncert citlivě moderoval Petr Kadlec, který publiku představil Dvořákova vnuka, Antonína Dvořáka III. Během krátkého rozhovoru s ním, měli děti čas na nabrání sil před provedením náročné skladby s Jiřím Bělohlávkem. První tóny daly tušit soustředěnost celého orchestru, a s přibývajícím počtem odehraných not se muzikanti nořili více a více do atmosféry díla, dokázali úžasně dynamicky vykreslit náladu a propojit témata jednotlivých nástrojových skupin. Z orchestru se linul nádherný zvuk, že bylo až udivující, že za pulty seděly děti ze ZUŠ. Členové filharmonie obsadily pouze vedoucí první židle ve smyčcích a první hlasy v dechových sekcích.

Koncert měl naprosto fascinující atmosféru, ke které přispěla neuvěřitelně pozitivní energie jak dětí, tak i filharmoniků a samotných dirigentů. Odměnou pro všechny byl neustávající potlesk, tentokrát již stál celý sál.

Ve Dvoraně Rudolfiny bylo pro hráče připraveno pohoštění, při kterém se děti mohly rozloučit se svými nástrojovými vedoucími z ČF, nechat si podepsat šéfdirigenta Jiřího Bělohlávka i Ladislava Cíglera, kteří byli velice milí a vstřícní.

Závěrem reportáže nám dovoluje poděkovat našim žákům za bezvadnou reprezentaci naší ZUŠ na celorepublikové úrovni a za jejich přístup a chování po dobu celého projektu v Praze.

Jmenovitě: Terézii Beňové, Adamovi Černíkovi, Magdaléně Hladíkové, Elišce Hryzlíkové, Lukáši Koutníkov, Anežce Matěnové, Honzovi Stonawskému a Anižce Vernerové.

Pro děti i pro nás pedagogy to byla velká zkušenost, ale hlavně odměna za dlouhodobou práci.

Tentokrát již z Hradce Králové pro ZUŠ Střezina Klára Fajfrová a Jiřina Štolfová.

na památku jsme si také nechali podpesat program. V první řadě Magdalénou Mašlaňovou - koncertní mistryní společného orchestru (zástupkyní koncertního mistra ČF). "Madlenka", jak ji naši studenti říkali, byla pro ně svým milým a vstřícným přístupem a především svoji skvělou houslovou hrou velikým vzorem. Další podpis patří muzikologovi Petru Kadlecovi, spoluorganizátorovi celého projektu. Staral se o nás po celou dobu s noblesou a vše s úsměvem zařídil. Třetí podpis patří panu dirigentovi Ladislavu Cíglerovi, který má největší podíl na sehrání studentů, kteří spolu ještě nikdy nehráli. K vidění ve fotogalerii.

A na závěr nás velmi potěšil mail od naší kolegyně Martiny Vlčkové. Děkujeme!

Vážení kolegové,

blíží se konec školního roku a všichni se již vidíme na zasloužených prázdninách. Tuto neděli večer jsme prožili každý podle své volby. Poslouchala jsem Český rozhlas Vltava a byla svědkem nádherného hudebního svátku, který se hluboce dotýkal i naší ZUŠ: společný projekt České filharmonie a Asociace základních uměleckých škol ČR.

Od listopadu jsem na chodbách naší staré budovy slýchala z houslových a kontrabasové třídy tóny Smetanovy Šárky a Dvořákovy Osmé symfonie. Ta více než půlroční usilovná práce byla pro mne u rozhlasového přijímače obrovským zážitkem, a upřímně jsem jej přála i svým čtyřem kolegům, kteří poslouchali ve Dvořákově síni Rudolfinu v Praze. Hluboce před nimi smekám. Protože si jako korepetitorka šesti ze sedmi účastníků z naší ZUŠ pamatuji okamžiky, kdy vzali do rukou poprvé housličky nebo kontrabas, vím, kolik neskutečné práce se skrývá za hudebním požitkem z dnešního večera. Je to kombinace zkušeností výborných orchestrálních hráčů, kteří mají dar předat tyto zkušenosti i jako skvělí pedagogové na ZUŠ, kde je práce s muzikanty nejtěžší a nejodpovědnější.

Vážím si Vaší práce, Jiřinko, Kláro, Mirku a Dane, (a také Vám tak trochu jako klavíristka závidím možnost podílet se na takovémto projektu, který umožňuje právě hra v orchestru) a děkuji Vám i všem našim žákům za krásný zážitek.

S úctou

Martina Vlčková